

ת"פ 32989/11/13 - תביעות צפת נגד אנטולי פייקין

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 32989-11-13 תביעות צפת נ' פייקין

בפני בעניין: כב' השופט ניר מישורי לב טוב
תביעות צפת

המאשימה

נגד
אנטולי פייקין

הנאשם

גזר דין

בדיון יום 3/8/14 הוקרא החלק האופרטיבי בגזר הדין לאור בעיה מחשובית במערכת נט המשפט.

להלן גזר הדין המפורט לרבות נימוקיו :

הנאשם הורשע בהתאם להחלטתי מיום 15.7.14 בעבירה שעניינהפריצה לרכב בכוונה לבצע פשע-לפי סעיף 413 ו סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 .

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטה, בקליפת אגוז יאמר כי, השוטרים שגיב בוחבוט ומשה מחלוקף (להלן: "השוטרים שגיב ומשה בהתאמה"), מילאו את תפקידם כחוק במשטרת ישראל. לשם כך, עשה השוטר שגיב שימוש ברכבו הפרטי (להלן: "הרכב") והתמקם ברחוב טרומפלדור , סמוך ללשכת הרווחה בעיר קרית שמונה (להלן: "מקום האירוע").

ביום 16.11.13, סמוך לשעה 01:50, עת היה השוטר שגיב ברכבו במקום האירוע , הגיע הנאשם כשהוא חובש כובע על ראשו, שרוולי ידיו מופשלים כלפי מטה ומסתירים את כפות ידיו וחולצתו מכסה את פניו והתפרץ לרכב, באופן שפתח את דלת הרכב שהייתה סגורה אך לא נעולה והכניס את גופו לתוך הרכב.

באותו מעמד ומשהבחין הנאשם בשוטר שגיב החל לרוץ ולברוח מהמקום. בהמשך לכך, פתח השוטר שגיב דלת הנהג, חבש כובע זיהוי ורץ לעבר הנאשם תוך שהוא צועק : "משטרה, תעצור".

במרחק של קילומטר וחצי ולאחר מרדף , נתפס הנאשם על ידי השוטר שגיב אשר הודיע לנאשם על מעצרו.

באותן נסיבות, הגיע השוטר משה לעזרת השוטר שגיב ורק לאחר מאמצים הוכנס הנאשם לניידת המשטרה.

הסדרי הטיעון :

הצדדים הגיעו תחילה לידי הסדר טיעון בפני כב' השופט מ' מרגלית, במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע ובטרם הטיעונים לעונש נשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן אשר לא יחייב את הצדדים.

בהמשך, על רקע היעדר לקיחת אחריות מצידו לביצוע העבירה, הורה כב' השופט מרגלית על ביטול הכרעת הדין ותיקון כתב האישום, ופסל עצמו מלהמשיך ולדון בתיק.

משנותב התיק בפני על ידי כב' הנשיא אזולאי, הודיעו הצדדים כי הגיעו לידי הסדר טיעון במסגרתו כתב האישום יתוקן בשנית, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן:

בהתאם להחלטתו של כב' השופט מרגלית, הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מטעם שירות המבחן.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 19.5, תלמיד בכיתה י"ב בבית ספר "ברנקו וייס" בקרית שמונה, נולד באוקראינה ועלה לארץ בשנת 2006 ומתגורר בבית הוריו בקרית שמונה.

ממכתב שהועבר לשירות המבחן על ידי מנהל בית הספר ומחנכת הכיתה עולה, כי המדובר בילד מכובד, נעים הליכות, בעל יכולות לימודיות מצוינות שאינן מגיעות לידי מימוש בשל העובדה כי הנאשם אינו פנוי מבחינה רגשית.

הנאשם ציין כי הינו עתיד להתגייס לצה"ל בחודש אוגוסט הקרוב (אך לא הציג צו גיוס), שיתף בדבר התעניינותו בשירות משמעותי ובמידה שלא ישובץ לתפקיד קרבי ביחידה עילית, יעדיף לשרת כטבח או כנהג.

לנאשם רישום פלילי מיום 23.4.13 ללא הרשעה, מבית המשפט לנוער.

בניגוד להודאתו בפני בית המשפט, לא קיבל הנאשם אחריות על העבירה המיוחסת לו וטען כי הודה בכדי לסיים במהרה את ההליך המשפטי והוסיף, כי באותה העת היה שתוי ובדרכו חזרה לביתו נגע בתמימות בידית הרכב ולא הכניס את גופו לתוכו ולא הייתה לו כל כוונה לפרוץ לרכב או לגנוב ממנו.

הנאשם הוסיף, כי כשנקרא על ידי השוטר לעצור, נלחץ והחל במנוסה ובהמשך עצר מיד כשהבין שהמדובר בשוטר.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נעדר רשת תמיכה חברתית משמעותית, מתקשה להסתגל לתפקיד החברתי-משפחתי שנכפה עליו עם עלייתו ארצה ויתכן שהוא מנסה באמצעות התנהגות עוברת חוק לחפש זהות ותפקיד אחרים מזה המצופה ממנו.

שירות המבחן העריך, כי הנאשם בעל יכולת מסוימת לשלוט בדחפיו ולפעול מתוך תכנון ולעיתים פועל מתוך פזיזות ודחף רגעי.

בשיחתו עם שירות המבחן, תלה הנאשם התנהגותו בהשפעותיהם של אחרים ונסיבות שונות והתקשה לראות את חלקו ובחירתו במצבים שונים. כמו כן, לא קיבל הנאשם אחריות פעילה על העבירה ותוצאותיה והתקשה לראות את החלקים

השליליים של מעורבותו בעבירה.

על אף המדובר בצעיר בעל רמה קוגניטיבית בינונית, נעים הליכות ובעל יכולת ליצור קשר חיובי ונרתם עם דמויות סמכות, התרשם שירות המבחן כי טווח הרגשות אותו מביע הנאשם בתחילת הקשר הינו מצומצם ומתקשה לפתוח את שעל ליבו .

להערכת השירות, הנאשם זקוק לקשר ארוך טווח אשר יאפשר לו לפתח תחושת ביטחון ולבטא רגשותיו בצורה פתוחה יותר . שכן, מעוניין הנאשם לבחון את התנהגותו במטרה לשפר תפקודו בעתיד, אך חש חוסר ביטחון לגעת בתכנים משמעותיים בחייו.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם יבחנו תוכניות התערבות אשר יותאמו לצרכיו.

טיעוני הצדדים :

ב"כ המאשימה , בטיעוניה לעונש הגיש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/2).

ב"כ המאשימה, ביקש שלא לאמץ המלצות שירות המבחן ולהרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו ועתר להטיל עליו מאסר בפועל שלאור האמור בתסקיר וגילו של הנאשם אין מניעה שעונש זה ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות כספית.

בטיעוניה לעונש , הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ולעובדה כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם תחת השפעת האלכוהול .

ב"כ הנאשם , הפנתה להלכת בגירים צעירים וביקשה להעניק משקל מוגבר לשיקול השיקום וגילו של הנאשם בעת קביעת מתחם העונש .

חוות דעת מטעם מנהל בית הספר בו לומד הנאשם הוגש וסומנה (נ/1) . פסיקה רלוונטית, הוגשה וסומנה (נ/2,נ/3,נ/4) .

ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ המלצות שירות המבחן, ולהימנע מהרשעת הנאשם בדין על מנת שלא לפגוע בסיכויי להיקלט לתפקידים משמעותיים בצבא .

הנאשם , התחרט על מעשיו וציין כי ברצונו להתגייס לצבא .

בדיון מיום 15.7.14 ולאחר שניתנה החלטתי בגין הרשעת הנאשם בדין, השלימו הצדדים טיעונים לעונש בהתאם להודעה המוסכמת מטעם שהוגשה כבר ביום 30.6.14.

במסגרת טיעוניה המשלימים, ביקש ב"כ המאשימה לתקן טיעוניה ועתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן .

הסנגורית במסגרת טיעוניה המשלימים , ביקשה להסתפק בהטלת צו מבחן ללא מאסר על תנאי .

דין והכרעה :

במעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם, השמירה על קניינו של אדם, פרטיותו ותחושת הביטחון האישי שלו .

עבירות פריצה לרכב , בשל נפיצות והנזק הרב אשר גורמות לציבור בעלי הרכב, הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה". עבירות אלה, קלות לביצוע ולא רק גורמות נזק כלכלי אלא עוגמת נפש רבה.

"עבירות ההתפרצות לרכבים וגניבה מתוכן הפכו מכת מדינה מזה שנים. על בית המשפט ליתן את ידו לעקירת תופעה זו מהשורש והדרך לכך היא אולי באמצעות הטלת עונשים מרתיעים שיהא בהם הרתעה של ממש לגבי הנאשמים והן לגבי המבצעים הפוטנציאליים... תפקידו של בית המשפט הוא לאזן, באיזון יש להביא בחשבון לא רק את העבריין כפרט, אלא גם את כלל הציבור שזקוק להגנת ביהמ"ש מאותם עבריינים שעושים ברכושו כבשלהם. על ביהמ"ש להרחיק מהרחובות את אלה שגורמים נזק לכלל הציבור" . (ראו: ע"פ (מחוזי-ב"ש) 71506/06, 7106/06 ג'קי אלו ואחר' נ' מדינת ישראל (8.12.06) .)

מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלה, נעה החל מענישה הצופה פני עתיד, דרך מאסר בפועל למספר חודשים שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה בעונש של 12 חודשי מאסר בפועל .

בעפ"ג (מחוזי-י"ם) 13714-05-11 רפי אוחנה נ' מדינת ישראל (11.7.11), דחה בית המשפט המחוזי את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בי"ם אשר הרשיע את הנאשם בעבירה של התפרצות לרכב לשם גניבה והטיל עליו עונש מאסר למשך 14 חודשים ועונש מאסר מותנה .

בעפ"ג(מחוזי-ב"ש) 60422-03-11 נפתלי יצחק נ' מדינת ישראל (12.7.11), דן בית המשפט המחוזי בערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בב"ש, אשר הרשיע את הנאשם בעבירות של פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב וגניבה מרכב והטיל על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי וקנס ולא קיבל המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם בדין. הערעור נסב סביב שאלת ההרשעה בדין . בית המשפט המחוזי דחה את הערעור והשאיר ההרשעה על כנה וציין בין היתר כי : **"... לא מצאנו כי מתקיים בנסיבותיו האישיות של המערער החריג המיוחד בדבר פגיעה בלתי מידתית שעלולה לנבוע מעצם ההרשעה לעומת הפגיעה באינטרס הציבור המחייב ככלל הרשעת מי שעבר עבירה.. נסיבות ביצוע העבירה בעניין דנן אינן קלות, מדובר בביצוע בצוותא ומן הסתם לאחר תיכנון והפגיעה ברכוש האזרח ובשלוותו כתוצאה מעבירות אלה הינה אינטרס שעל שמירתו מופקדים בין היתר גם בתי המשפט..."**

בת.פ (מחוזי-מרכז) 28255-11-12 מדינת ישראל נ' מסארוה ואחר' (2.12.13), הורשע נאשם 2 (חגאג חאג יחיא) בעבירה של קשירת קשר עם נאשם 1 לפרוץ לכלי רכב וכן פריצה לשני כלי רכב. הנאשם נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל , מאסר מותנה .

בת.פ(שלום-ת"א) 4713/08 מדינת ישראל נ' שצרבוטוב (12.5.11), הורשע הנאשם בעבירות בשתי עבירות התפרצות לרכב וגניבה. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים .

בת.פ(שלום-נצ') 6645-09-08 מדינת ישראל נ' סלים עבאס ואח' (14.7.09), הורשעו הנאשמים בכתב אישום בן שמונה אישומים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב בצוותא, גניבה מרכב בצוותא וחבלה במזיד ברכב בצוותא. הנאשמים נידונו ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בת.פ(שלום-עכו) 2482-06-10 מדינת ישראל נ' פיליצוק (24.1.11), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכך שזרק אבן לעבר חלון רכב וניפץ אותו, הכניס פלג גופו העליון לתוף הרכב ותלש את הדיבורית שהייתה מותקנת ברכב מתוך כוונה לגנוב אותה. הנאשם נידון למאסר על תנאי, קנס וצו מבחן למשך 18 חודשים .

בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) יש ליתן את הדעת לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה. בעניין זה טען הנאשם בפני שירות המבחן כי התהלך שתוי מבית חברו לכיוון ביתו ובדרך נגע בתמימות בידית הרכב שחנה בצד הכביש כשלא הייתה לו כל כוונה לפרוץ או לגנוב מהרכב. העובדה כי הנאשם היה תחת השפעת האלכוהול ובסופו של יום לא השלים הנאשם את מלאכתו ונתפס אין בה כדי להמעיט מחומרת העבירה , הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הינו משמעותי שכן עבירות התפרצות לרכבים אינה רק טומנת בחובה פוטנציאל נזק ממוני אלא פוגעת בשלוות חיי הקורבנות בשל החדירה לפרטיותם .

לאור האמור לעיל, בהתחשב בערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה , דעתי היא כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות , מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

העונש המתאים:

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לקבוע את העונש המתאים לנאשם הספיציפי העומד בפניו והתחשב בין היתר בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.6.13) (פסק דין שגם אליו הפנתה ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש), ציין כי :

"...כמוזכר לעיל, אחד מהשיקולים המרכזיים בענישת קטינים היא ההשפעה ההרסנית הפוטנציאלית עליהם כתוצאה ממאסר מאחורי סורג ובריח (ראו: פרשת פלוני, פסקה 5ב). בהקשר זה, יש לראות שיקול זה ככרוך ובלתי נפרד משיקולי ההתפתחות וההתבגרות. זאת, מאחר שהקושי הכרוך בנשיאת מאסר נובע בעיקר מן המאפיינים ההתפתחותיים והקוגניטיביים של קטינים. במילים אחרות, קווי ההשקה הרבים בין מאפיינים של קטינים לאלה של ה"בגירים צעירים" , הם המובילים למסקנה שיש לבחון את השפעת המאסר על נאשמים שהם "בגירים צעירים", תוך התחשבות בגילם . בהמשך לכך, מחקרים רבים הראו כי הנזק הפסיכולוגי שגורם עונש מאסר בפועל על בגירים צעירים חמור מהשפעתו על בגירים מעל לגיל 25, ודומה בהרבה להשפעתו על קטינים... לאור האמור לעיל, לגישתי, יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו , יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכל כעולה מתסקיר שירות המבחן שיוגש בפניו טרם גזירת העונש".

אולם וכידוע , לקבוצת " בגירים צעירים" ניתנת הקלה במידה מה , אך לא חסינות מריצוי מאסר בפועל .

בענייננו, הנאשם רווק, בן 19.5 יליד אוקראינה ועלה לישראל בשנת 2006 .

כיום לומד הנאשם בכיתה י"ב בבית ספר תיכון "ברנקו וייס" בקרית שמונה .

מחוות דעת מנהל בית הספר בו לומד הנאשם (נ/1) עולה, כי הנאשם נער חיובי בבית הספר, המתייחס בכבוד כלפי צוות בית הספר והסובבים אותו, מבין חומרת מעשיו ומביע צער וחרטה, בעוד שההליכים המשפטיים גורמים לו לתחושת לחץ והיעדר ריכוז לקראת בחינות הבגרות הקרובות.

לגבי הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו, כעולה מהתסקיר בשל קשיי שפה עוזר הנאשם להוריו בפעילויות היומיומיות ומשמש להם מעין מתווך בינם לבין החברה והתרבות החדשה . יחד עם זאת להערכת שירות המבחן הוריו של הנאשם מתקשים כיום להציב לו גבולות ברורים , לפקח ולהשגיח על התנהלותו .

מבחינת עברו הפלילי כעולה מת/2, לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בקרית שמונה, בגין עבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור, במסגרתם נידון הנאשם להתחייבות וקנס.

הנאשם מתקשה לראות את חלקו ובחירתו במצבים שונים, תולה התנהגותו בהשפעותיהם של אחרים ונסיבות שונות , כמו כן, לא קיבל אחריות פעילה על העבירה ותוצאותיה והתקשה לראות את החלקים השליליים של מעורבותו בעבירה.

במסגרת הליך האבחון הביע הנאשם יחס אמביוולנטי לגבי רצונו לערוך שינוי או להיכנס להליך טיפולי , כאשר מחד הביע רצון להשתלב בטיפול ומאידך שלל זאת לנוכח רצונו להשתלב בשירות צבאי ללא צורך להתמיד בהגעה לפגישות טיפוליות.

לצד זאת, יש להביא בחשבון כשיקולים לקולא הודאת הנאשם ותיקון כתב האישום באופן משמעותי ומקל לטובתו .

שירות המבחן בבואו לשקול סיכויי הנאשם לשיקום אל מול הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, ציין לחיוב ניסיונותיו של הנאשם להתמיד ולהצליח בלימודיו על אף קשיי ההסתגלות ואי היציבות במסגרות הלימודים השונות .

בנסיבות המקרה דנן, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, גילו הצעיר, העובדה כי מעשיו אינם ברף העליון של החומרה, מטים את הכף לטובת מתן הזדמנות נוספת לנאשם לשקם עצמו ולהקל עימו באופן שלא יוטל עליו מאסר בפועל ולו בדרך של עבודות שירות.

העמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן בליווי ענישה הצופה פני עתיד, מאזנת נכונה את מכלול האינטרסים הצריכים במקרה זה ועשויה להציב לנאשם גבולות להתנהגותו ולהרתיעו מלחזור על מעשיו .

עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש , אולם לידי הנסיבות שם שונות ואין לגזור מהם גזרה שווה ביחס למקרה זה .

לאור האמור לעיל סבורני כי בדיון עתרה התביעה לאמץ את הרף הנמוך של מתחם העונש הראוי במקרה זה אך לא מצאתי כי קיים שיקול שיקומי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן טוטיוני ההגנה אשר מצדיק במקרה שבפני סטייה לקולא ממתחם העונש הראוי. במיוחד אמורים הדברים בהתרשמות שירות המבחן כאמור בעמ' 3 פסקה 2 לתסקיר מהם אני למד כי יש להציב גבולות ברורים בפני הנאשם.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתסקירי שירות המבחן ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, הגעתי גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים מהיום על העבירה בה הורשע ויורשע בה בתקופת התנאי או לאחריה .

ב. הנני מורה על העמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים החל מהיום. במהלך תקופה זו יהיה הנאשם תחת פיקוח שירות המבחן, עליו לבצע כל הוראה, להתייבב לכל מפגש ולמלא אחר כל דרישה של שירות המבחן.

הוסבר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן, יוכל בית המשפט להפקיע את הצו ולהטיל עליו עונש אחר שייראה לו נכון בנסיבות העניין .

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לצדדים ולשירות המבחן .

זכות ערעור תוך 45 ימים מיום המצאת גזר הדין לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ד, 18 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.